

ומכחפיו התכנסו אליו
והודיעו כי ברוח העם. ולמה
אמרו את זה? אלא רוא בחייב
שליהם שהיו הולכים יומם וليل,
אמרו וודאי שהם בורחים. ולא
עוד, אלא שראו שאינם הולכים
בדרכם ישירה, כמו שבתו וישבו.

ויהנו לפני החרית.
ויהח שש מאות גゴ'. שיש מאות
למה? אמר רבי יוסף, כנגד המניין
של ישראל, שפטותם כשמאות
אלף רגלים. בחור - כנגד הגברים
שהם העקר של כל ישראל. וכל
רקב מצרים - שאור המרכבות,
שהם טפחים לאחוריים (לאחרים),
כגnder הטע, שפטותם בלבד מטה.
והכל עשה בעצת מכחפיו
וחכמיו. ושלשים על כלו - הפל
בחכמה, כנגד דרגות העליונות
שנים ואחד. רבי יצחק אמר,
בתרוגמו ומןזרין. שהי זרים
בכל.

ויהח שש מאות רקב בחור. רבי
ח'יא אמר, כתוב יפקד ה' על צבא
המרים במרום ועל מלכי הארץ
על הארץ. בזמנ שקדוש ברוך
הוא נומן שלטון לגדולי העמים
למעלה, נתן להם לעם שליהם
למטה. ובשעה שמוריד אותם
מדרגותם שלמעלה, מוריד את
העם למטה. ויהח שש מאות רקב
בחור - הרי המפנה שליהם,
ופרשוויה, שהנהי אה מרוכבות
שאך העמים, וככל נפלו במענה
סיטרא אמר בפ' וינהו בחור ואמר
בפ' וכל רקב מצרים.

בחור (שדי') לסתמי ברכבי פרעה
דמיטיך רעתי. בא ראה, בדעת
סוטה נקבה נראתה לסתומים של
פרעה, ופרשווה. אלא לסתמי
ברכבי פרעה - בא ראה, בשעה
שפראעה היה רוך אמר ישראל,
מה עשה? נטול סוטות נקבות,
וכפת אותן במרוכבותיו בפתחה,

קאמר לייה. אלא, ה' אויקמיה. אבל חכמוני
ומחרשי אתקנסו לגביה, ואודעהו כי ברוח
העם. ומאמי קאמרו דא. אלא חמו בחייב
דלhone, דהו אזי יממא וליליא, אמרו וdag
ערקין איןון. ולא עוד אלא חמו דלא הו
אזי באורה מישר, כמה דכתיב וישבו ויחנו
לפני פי החריות.

ויהח שש מאות גゴ'. (שמות יד) שש מאות אמי.
אמר רבי יוסף, לךבל מנינא דישראל,
דכתיב כשש מאות אלף רגלי. בחור: לךבל
הגברים דאיןון עקרה דכל ישראל. וכל רקב
מצרים: שאר רתיכין, דאיןון טפלין לאחורי,
(ג"א לאחוני) לךבל הטע דכתיב בלבד מטה. וכלא
שביד בעיטה דחרשו וחייב. ושלשים על
כלו, ככל בחכמתה, לךבל דרגין עלאיין, תרין
וחד. ר' יצחק אמר, בתרוגמו, ומזרין. זריין
הו בכלא.

ויהח שש מאות רקב בחור. ר' חייא אמר,
כתיב (ישעה כד) יפקוד יי' על צבא המרים
במרום ועל מלכי הארץ על הארץ. בזמנא
דקודשא ברייה הוא יהיב שלטנותא לרברבי
עפין לעילא, יהיב להו לעמָא דלהונן לתפה.
ובשעתא דנחתת לון מדרגיהון דלעילא, נחתת
לון לעמָא לתפה, ויהח שש מאות רקב בחור,
הא ממנא דלהונן, ואוקמיה, דבר רתיכין
דשאר עפין, וכלו נפלו במשrichtא דסירה
לברר והינו בחור (ג"א ולטר) וכל רקב מצרים.
כתיב (שי השירים א) לסתמי ברכבי פרעה
דמיטיך רעתי. תא חי, בדעת
סוטיא נוקבא, אתחיז להונן לסתמייהון דפרעה,
ואוקמיה. אלא לסתמי ברכבי פרעה, (ד'
מ"ז ע"א) תא חי, פרעה בשעתא דהוה רדייף
אבתריהו דישראל, מה עבד, נטול סוטון